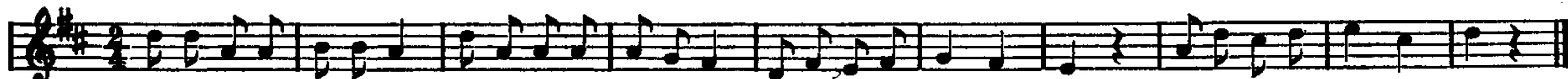


### 854. Jiné čtení a pění



Ticho, šohaj, nedu-paj, o-stroha-mi nebřinkaj; na-ša pa-ní čuj - no spí, o-na řekne, že s to ty.

Ticho, šohaj, nedupaj,  
ostrohami nebřinkaj;  
naša paní čujno spí,  
ona řekne, že s to ty.

Až já světlo zahasím,  
sama sa ti ohlásím:

Pod, Janošku, pod ty k nám,  
naša paní spí aj pán.

Už je, milá, bílý deň,  
jak já půjdu s hanbú ven?  
Nestaraj sa, můj milý,  
vyvedu ťa ven humny.

Vyvedu ťa chodníčkem,  
přikryju ťa ručníčkem.  
Ručníček je malá věc,  
přijde větr, vezne preč.

### 855.

*Ze Slavíkovic*

Sví - ti - la mně pě - kná hvě - zdi - čka, dyž sem mi - lo - va - la Ja - ní - čka,  
sví - ti - la, ne - bu - de, kdo mi - lo - vat bu - de mé - ho sy - ne - čka.

Svítla mně pěkná hvězdička,  
dyž sem milovala Janíčka,  
svítla, nebude, kdo milovat bude  
mého synečka!

Dys je vyprovázel, tož je máš,  
více se k mému srdečku nehlas.  
Přinde nekdo inší, srdce upřimnější,  
nežli ty ho máš.

Včerá o půl osmé hodině  
přišle mně přesmutný novine,  
že si vyprovázel, dyž měsíc vycházel,  
děvčátko jiné.

Teč, milá vodičko, teč prudce  
až k mého milýho zahrádce,  
kde sme spolem stáli a se milovali,  
nebudem více.

### 465. NEVDÁ SE

### 856.

*Z Rohatce*

Sví-tí mě-síc pod ze-le-ným du - bem, po-věz, mi - lí, e - sli svo - ji bu - dem? Ne-budem,  
ne - bu - dem, fra - ji - ren - ko mo - ja; zpomeň so - bě na ty pr - vní slo - va.

Svítí měsíc pod zeleným dubem,  
pověz, milý, esli svoji budem?  
Nebudem, nebudem, frajirenko moja  
zpomeň sobě na ty první slova.

Co sme my si spolem říkávali,  
dy sme spolem pod oknem sedali;

vydaj sa, možeš-li, moja najmilejší,  
esli ti dá Pán Bůh lepší ščestí.

Nevydám sa, švarný šohajíčku,  
zalomila bych svoju hlavičku;  
dycky bych plakala stávaja léhaja,  
že sem si ťa, šohajku, nevzala.